

Kritik mot en försäkringskassa för långsam handläggning av ett arbetsskadeärende, särskilt när det gäller tiden efter det att ärendet återförvisats till kassan av domstol

I en mot Dalarnas läns allmänna försäkringskassa riktad anmälan klagade AA på kassans handläggningstid av ett arbetsskadeärende. I anmälan anförde hon bl.a. att Länsrätten i Dalarnas län i beslut den 12 november 1997 återförvisade hennes arbetsskadeärende till kassan för erforderlig handläggning. Hon hade vid tidpunkten för anmälan – den 9 november 2000 – ännu inte erhållit något beslut från kassan.

Försäkringskassan yttrade sig efter remiss.

I sitt den 21 juni 2001 meddelade beslut anförde *JO Pennlöv* följande i bedömningsdelen.

Av utredningen i ärendet framgår bl.a. följande. AA begärde den 30 juni 1993 att kassan skulle pröva om hon varit utsatt för skadlig inverkan i arbetet. Efter utredning med periodvis långa uppehåll beslutade kassan den 12 december 1995 att inte betala ut ersättning enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring. Försäkringskassans beslut överklagades till länsrätten, som i beslut den 12 november 1997 upphävde kassans beslut och visade målet åter till kassan med motiveringen att målet enligt länsrättens bedömning inte kunde anses så utrett som dess beskaffenhet krävde. Någon handläggning med anledning av länsrättens dom skedde inte förrän våren 1999 då kassans försäkringsläkare rekommenderade en remiss till Arbets- och miljömedicinenheten vid Akademiska sjukhuset i Uppsala (UAS). Ärendet blev sedan återigen liggande utan åtgärd. I februari 2000 övertogs ärendet av ett annat kontor. Inte förrän den 15 augusti 2000 remitterades AA till UAS för bedömning. Utlåtande från UAS kom in till kassan den 22 september 2000. Efter kommunikering kom AA in med ett yttrande den 27 november 2000. Med anledning härav sände kassan den 8 februari 2001 en förfrågan till UAS. Svar därifrån kom in till kassan den 1 mars 2001. Efter ny kommunikering med AA väntade kassan fortfarande den 14 juni 2001 på ett yttrande från henne.

Detta ärende initierades således av den försäkrade i juni 1993. Det tog försäkringskassan nästan två och ett halvt år att fatta beslut i ärendet. När sedan

länsrätten upphävde kassans beslut och visade målet åter till försäkringskassan låg ärendet helt utan åtgärd i ett och ett halvt år. Efter det att kassan hade konstaterat att ärendet borde remitteras till en viss sjukhusenhet för bedömning blev ärendet återigen liggande utan åtgärd, denna gång från maj 1999 till augusti 2000. Det tog således försäkringskassan två år och nio månader innan den i praktiken började att verkställa länsrättens dom. Ett ärende som återförvisas till kassan från domstol skall, vilket även försäkringskassan uttalat i sitt remissvar, behandlas med förtur. Jag anser det synnerligen allvarligt att försäkringskassan under mycket lång tid underlät att över huvud taget påbörja ett verkställande av länsrättens beslut. Det är dessutom högst anmärkningsvärt att kassan nästan tre år och sju månader efter länsrättens beslut ännu inte har fattat beslut i ärendet. Det som förevarit tyder enligt min mening på utomordentliga brister i kassans bevakningsrutiner och en uppenbar likgiltighet för gällande förfaranderegler. Försäkringskassan förtjänar mycket allvarlig kritik för sin handläggning av ärendet.

Vad som i övrigt förekommit i ärendet föranleder inte någon åtgärd eller kommentar av mig. Jag emotser dock besked från försäkringskassan när den har fattat beslut i AA:s arbetsskadeärende.

Det som inträffat är av sådan karaktär att jag översänder kopior av detta beslut till riksdagens socialförsäkringsutskott och till Regeringskansliet (Socialdepartementet) för kännedom.